

Sygnatura akt VIII Gz 335/16

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Leon Miroszewski (spr.)

Sędziowie: SSO Piotr Sałamaj

SSR (del.) Rafał Lila

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2017 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) z siedzibą w W.

z udziałem A. A.

o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego

na skutek zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 9 lipca 2015 roku w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego, sygn. akt X GCo 252/15

postanawia:

oddalić zażalenie

Piotr Sałamaj Leon Miroszewski Rafał Lila

UZASADNIENIE

(...) z siedzibą w W. wniósł o nadanie klauzuli wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty wydanemu w postępowaniu upominawczym w dniu 16 czerwca 2015 roku w sprawie XIII GNc 1273/05 na rzecz wierzyciela, na którego przeszło uprawnienie (...) spółki akcyjnej w W..

Postanowieniem z dnia 9 lipca 2015 roku Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie nadał tytułowi egzekucyjnemu – prawomocnemu nakazowi zapłaty z dnia 16 czerwca 2005 roku wydanemu przez Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie w sprawie o sygnaturze akt: XIII GNc 1273/05 klauzulę wykonalności na rzecz (...) z siedzibą w W. jako następcy prawnemu wierzyciela Poczta Polska spółki akcyjnej w W. (pkt I). W pkt II zasądził od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 127,00 zł tytułem kosztów postępowania klauzulowego.

W uzasadnieniu, powołując się na brzmienie art. 788 §1 k.p.c., Sąd Rejonowy wskazał, że wnioskodawca przedłożył wraz z wnioskiem umowę przelewu wierzytelności zawartą 9 grudnia 2014 roku wraz z aneksem i wyciągiem z załącznika do umowy z podpisami notarialnie poświadczonymi, a z przedłożonych dokumentów jednoznacznie wynikał fakt nabycia wierzytelności przysługującej uprzednio (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.. Wobec spełnienia wymogów dowodowych dotyczących formy dokumentu przewidzianych w art. 788 §1 k.p.c. Sąd uznał wniosek za uzasadniony. Podstawę do zasądzenia od dłużnika kosztów postępowania klauzulowego stanowił art. 770 k.p.c. w związku z art. 13 §2 k.p.c.

Dłużnik wywiódł zażalenie na powyższe postanowienie, wnosząc o jego uchylenie i umorzenie postępowania, ewentualnie o jego uchylenie i zawieszenie postępowania do czasu zakończenia postępowania w przedmiocie żądania pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności. Zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 125 §1 k.c. poprzez wszczęcie postępowania egzekucyjnego mimo przedawnienia roszczenia objętego tytułem wykonawczym tj. nakazem zapłaty z dnia 16 czerwca 2005 roku, a w uzasadnieniu podniósł, że bieg przedawnienia nie został dotychczas skutecznie przerwany ani zawieszony. Postępowanie egzekucyjne wszczęte pod sygn. akt: KM 4734/05 zostało umorzone postanowieniem z dnia 17 października 2008 roku na podstawie art. 823 k.p.c., a w odniesieniu do dwóch kolejnych postępowań egzekucyjnych Sądy Rejonowe uchylały zawiadomienia o wszczęciu egzekucji.

Odpowiedź na zażalenie nie została wniesiona.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

W pierwszej kolejności należało uznać, że Sąd pierwszej instancji prawidłowo zastosował przywołane w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia przepisy i dokonał prawidłowej oceny przedstawionego materiału dowodowego w kontekście przesłanek, określonych w art. 788 §1 k.p.c.

Podnoszone przez skarżącego zarzuty nie podważają prawidłowości zaskarżonego orzeczenia. Przypomnieć jedynie należy, że wierzyciel wnoszący o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz osoby, na którą przeszło uprawnienie wynikające z tytułu wykonawczego, jest zobowiązany wykazać fakt przejścia uprawnień dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym.

Jak słusznie zauważył Sąd pierwszej instancji wierzyciel sprostał wskazanemu obowiązkowi przedkładając umowę przelewu wierzytelności z dnia 8 grudnia 2014 roku oraz aneks z dnia 22 stycznia 2015 roku, podpisane przez przedstawicieli stron umowy. W odniesieniu do złożonych podpisów notarialnie potwierdzono, że zostały one uznane za własnoręczne w obecności notariuszy (podpisy stron składane były przed różnymi notariuszami). Takie poświadczenie ma, wobec brzmienia art. 88 ustawy z dnia 14 lutego 1991 roku Prawo o notariacie (t. jedn. Dz. U. 2016r., poz. 1796 ze zm.), moc urzędowo poświadczonego podpisu złożonego własnoręcznie w obecności notariusza. W kontekście powyższego nie budzi wątpliwości fakt, iż przejście uprawnień zostało wykazane stosownym dokumentem, o którym mowa w art. 788 § 1 k.p.c. Powyższa umowa stanowi bowiem dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c., który zgodnie z przepisem art. 788 § 1 k.p.c. zaopatrzony został w notarialne poświadczenie własnoręczności złożonych pod nim podpisów. W treści umowy została szczegółowo opisana wierzytelność, stanowiąca przedmiot umowy i objęta wnioskiem wierzyciela. Należy uznać, że wobec określenia jej wysokości, a także określenia orzeczenia z którego wynika, wierzytelność została wystarczająco sprecyzowana.

Skarżący nie podważał zaistnienia wynikających z art. 778 § 1 k.p.c. podstaw do nadania przeciwko niemu klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu w postaci nakazu zapłaty z dnia 16 czerwca 2005 roku wydanego przez Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie w sprawie o sygn. akt XIII GNc 1273/05, a jego zarzuty ograniczyły się jedynie do wskazania, że roszczenie objęte nakazem zapłaty przedawniło się.

Zarzuty dotyczące przedawnienia stwierdzonego prawomocnym nakazem zapłaty roszczenia pozostają bez wpływu na trafność zaskarżonego postanowienia. Zarzut przedawnienia jako zarzut prawa materialnego nie podlega badaniu przez Sąd w postępowaniu klauzulowym, zatem nie ma on żadnego znaczenia z punktu widzenia trafności zaskarżonego rozstrzygnięcia. Sąd ogranicza się w tym postępowaniu do badania czy dokument, któremu ma nadać klauzulę odpowiada warunkom tytułu egzekucyjnego oraz czy ewentualnie zachodzą okoliczności faktyczne pozwalające na ujawnienie w klauzuli wzmianek w przewidzianych w art. 788-794 k.p.c. W postępowaniu tym sąd nie może wnikać w treść tytułu egzekucyjnego ani też kwestionować istnienia uprawnienia wierzyciela czy też obowiązków dłużnika. Sąd nie bada zatem zasadności roszczenia, w tym podnoszonego przez dłużnika faktu, że przedawnieniu uległa wierzytelność dotychczasowego wierzyciela objęta tytułem egzekucyjnym. Podnoszone przez dłużnika zarzuty merytoryczne, w tym kwestia przedawnienia i istnienia określonej wierzytelności mogą być natomiast przedmiotem badania Sądu wyłącznie w postępowaniu prowadzonym na skutek powództwa przeciwegzekucyjnego opartego na art.

840 k.p.c. (tak też postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 3 września 2012 r., sygn. I ACz 1207/12, LEX nr 1216295).

Zażalenie wnoszone na podstawie art. 795 k.p.c. służy kontroli poprawności orzeczeń wydawanych w postępowaniu klauzulowym pod kątem formalnym, w zakresie, w którym regulują je przepisy postępowania. Przedmiotem postępowania zażaleniowego nie mogą być kwestie rozstrzygane w drodze powództw przeciwegzekucyjnych, takie jak np. sformułowany przez skarżącego zarzut przedawnienia roszczenia stwierdzonego tytułem egzekucyjnym. W konsekwencji podniesienie tego zarzutu w drodze zażalenia na postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności nie mogło odnieść oczekiwanego przez skarżącego skutku.

Na koniec, jako że istnienie tytułu wykonawczego jest materialnoprawną przesłanką skuteczności powództwa przeciwegzekucyjnego (tak Sąd Najwyższy w wyroku z 28 stycznia 2010 roku, I CSK 211/09, L.), brak jest podstaw do zawieszenia niniejszego postępowania ze względu na postępowanie w przedmiocie żądania pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności. Zainicjowania takiego postępowania dłużnik również nie wykazał.

Z tych też względów, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. należało oddalić zażalenie jako bezzasadne.

Piotr Sałamaj Leon Miroszewski Rafał Lila